

ת"פ 51826/11/11 - מדינת ישראל נגד מיכל תעשיות טכסטיל בע"מ, בועז הלמן

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 51826-11-11 מדינת ישראל נ' מיכל תעשיות
טכסטיל בע"מ ואח'

בפני כב' השופט אורן שגב
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. מיכל תעשיות טכסטיל בע"מ
2. בועז הלמן

גזר דין

1. בישיבת ההקראה, שהתקיימה בפני ביום 02.12.14, הורשעו הנאשמים, על פי הודאתם, בעובדות כתב האישום המתוקן. הנאשמת - באי העברת סכומים שנוכו משכרו של עובד למי שיועדו תוך 30 יום מהיום שבו רואים את השכר כמולן - עבירה לפי סעיף 25א (א), ביחד עם סעיף 25ב (ג) לחוק הגנת השכר, תשי"ח - 1958; והנאשם 2 - בעבירה של הפרעה למפקח בשימוש בסמכויותיו, עבירה על סעיפים 3(4), 36(א)(1) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954.
2. כל אחד מהצדדים טען בפניי לעונש.
3. ב"כ המאשימה טען כי העבירות שבוצעו ע"י הנאשמים הינם מסוג עבירות חמורות מאוד, קרי, עבירה של ניכוי משכרו של העובד ואי העברתו לגורם שלו הסכום המנוכה יועד. עוד הטעים, כי לקיחת כספי עובדים ללא העברתם, הנה, הלכה למעשה, גניבה מעובד.
4. עוד הוסיף, ביחס לאשם 2 כי ההפרעה למפקח פגעה במידה רבה בבירור של עובדות במקרה דנן במועד, למרות שבסופו של יום מחלקת החקירות הצליחה להגיע לעובדות שהתגלו כתוצאה מהחקירה. ההפרעה גרמה לכך שנדרשו משאבים נוספים, בזבוז משאבים של המאשימה, בזבוז זמן וכספי ציבור.
5. מאידך גיסא, טען ב"כ המאשימה, כי הנאשמים לקחו על עצמם את האחריות בביצוע עבירות והודו ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר; הנאשם 2 הוא אדם נורמטיבי עם עבר נקי וללא עבירות קודמות, אשר נטל אחריות מלאה למעשיו ומחדליו.
6. מבחינת מתחם הענישה, טען ב"כ המאשימה, כי המאשימה מבקשת לקבוע את הרף המקסימאלי ביחס לעבירה של ניכוי כספים ואי העברתם במועד, בגובה של 10% עד 30% מהקנס המקסימאלי בשיעור של 1,130,000 ₪.
7. עוד טען, כי גם לאחר תיקון כתב האישום נותרו 6 יחידות עבירה ביחס לנאשמת 1.

8. באשר לנאשם 2, טען, כי המדינה מבקשת לקבוע רף תחתון בשיעור 70% מהעונש המקסימאלי בשיעור 28,800 ₪, קרי, 19,600 ₪.
9. בנסיבות המקרה ולאור העובדה שהנאשם 2 נמצא בהליכי פשיטת רגל, הוסיף וטען כי הסכומים הנ"ל ראויים ומאוזנים וכי בית הדין מתבקש לחייבם לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעו, כאשר ההתחייבות תעמוד על סכום הקנסות המקסימאלי 1,130,000 ₪ בגין העברת כספים שלא במועד, ו- 28,800 ₪ בגין עבירה של הפרעה למפקח במילוי סמכויותיו.
10. הנאשם 2 טען, כי הביקורת של המפקח התרחשה בתקופה שהמפעל היה בהתמוטטות כלכלית והנושים הרבים צבאו על פתחיו. עוד טען, כי המפקח קיבל את כל החומר ממנו, אם כי הודה שמסירתו התעכבה.
11. הנאשם תיאר בהתרגשות רבה כיצד ביחד עם רעייתו הקים עסק לתפארת, ייחודי מסוגו בארץ, וכי הדחייה בהעברת התשלומים נבעה מהמצוקה הכלכלית הקשה אליה נקלעו. עוד הוסיף, כי מאז הקריסה הכלכלית אליה נקלע, ושבעטיה הוא מצוי היום בהליכי פשיטת רגל, הוא הגיע להסדר תשלומים עם קרן מבטחים ומעביר לה סך של 7,800 ₪ מידי חודש בחודשו וכי עד היום העביר סך של 103,113 ₪, בגין חובות הנאשמת 1.
12. הנאשם תיאר כיצד ביכר השבת חובות על פני הגעה להסדרי חוב מקלים עם הבנקים, שהיו נושיו העיקריים וכי במהלך השנים כבר החזיר לא פחות מ- 600,000 ₪.
13. באשר לנאשמת 1, טען כי בניגוד לעצת עורכי דינו, לא פנה לדרך של פירוקה, דבר שהיה פוגע בזכויות הפנסיוניות של עובדות החברה - נשים בשנות החמישים לחייהן. תחת זאת, הקים ביחד עם רעייתו עסק חדש ושב והעסיק את כל העובדות שעבדו בנאשמת 1, ללא יוצא מן הכלל. עוד טען בהקשר זה, כי ביום 5.2.15 עתיד להתקיים דיון בתיק פשיטת הרגל וכי כל נושיו הסכימו להסדר שהציע, אשר במסגרתו הוא ורעייתו ימכרו את ביתם.
14. הנאשם, שהנו נכה צה"ל, פירט שהרבה להתנדב לשירות מילואים פעיל וכי חרף מצבו הכלכלי הקשה הוא ממשיך לתרום לזולת, לרבות לאחת מאלמנות צה"ל ממבצע צוק איתן, אשר ילדה תינוקת לאחר שבעלה הקצין נהרג.
15. הנאשם הדגיש את המאמצים הרבים שהוא ורעייתו עושים במטרה לשקם את עצמם כלכלית על מנת שלא ליפול לנטל על החברה ועל מנת שלא להותיר אחריהם חובות לאנשים ולגופים שונים.
16. ב"כ המאשימה אישר, כי קיבל לידי אישורים מחברת הביטוח בנוגע לתיקון המחדלים.

הכרעה

כללי

17. תיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "**חוק העונשין**"), מורה את בית הדין לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם ואת היחס ביניהם. ביחס לענישה, קובע התיקון כי העיקרון המנחה הנו קיומה של הלימה בין חומרת העבירה, נסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

18. לאור האמור לעיל, על בית הדין להקדים ולדון במתחם הענישה ההולם את העבירה על רקע הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנהוגה וכן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
19. לאחר מכן, יש לדון בנסיבותיו האישיות של מבצע העבירה, שאין קשורות למעשה העבירה עצמו, כגון: גילו, עברו הפלילי, נטילת אחריות, מידת הפגיעה במשפחת הנאשם, נסיבות חיים בעלות השלכות על ביצוע העבירה, שיתוף פעולה עם רשויות החוק. יצוין בהקשר זה, כי חריגה ממתחם הענישה, כאמור לעיל תיתכן ככל שקיימים שיקולים שיקומיים, המאפשרים חריגה לקולא ולחילופין, שיקולי הגנה על שלום הציבור, במסגרת שיקולים לחומרא.
20. עוד נדרש בית הדין להתייחס למצב של ריבוי עבירות וריבוי אירועים, תדירותם והזיקה ביניהם.

ומן הכלל אל הפרט

הערך החברתי והפגיעה בו

21. לא ניתן להקל ראש בעבירות בהן הנאשמים הורשעו על פי הודאתם. צודק בא כוח המאשימה, כי העבירה של ניכוי כספים ממשכורתם של עובדים ואי העברת הניכויים לגוף שאליהם הם מיועדים, אינה שונה במהות מגניבה של מעסיק מעובדיו. קל וחומר כאשר עסקין בניכויים לקרן פנסיה, שמהווה את המשענת של העובדים לעת פרישתם.
22. בקובעו את הקנס המנהלי המקסימאלי בגובה 1,130,000 ₪, הביע המחוקק את דעתו בנוגע לחומרה היתרה שבה הוא רואה את העבירה.
23. כך גם הפרעה למפקח במילוי תפקידו באופן שלא כל החומר מועבר אליו במהירות הראויה על מנת שיוכל לרדת לחקר האמת.

מדיניות הענישה

24. הקנס המקסימאלי לעבירה שהנאשמת 1 הורשעה בה על פי הודאתה עומד, כאמור לעיל, על סך 1,130,000 ₪. במקרה דנן מדובר על שש יחידות עבירה.
25. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בישיבת ההקראה ובנסיבות אלה, הרף העליון של הענישה מועמד על שיעור 50% מהקנס הפלילי המקסימלי, היינו 565,000 ₪.
26. באשר לעבירה בה הורשע הנאשם 2 על פי הודאתו, מדובר בקנס מקסימאלי בסך של 28,800 ₪.

נסיבותיו האישיות של הנאשם 2 ומתחם הענישה הראוי

27. לזכותם של הנאשמים, אשר נעדרים הרשעות פליליות קודמות, ייאמר, כי הודו בביצוע העבירות המיוחסות להם בכתב האישום בישיבת ההקראה ובכך חסכו הליך שיפוטי יקר. עובדה זו מצביעה על כך כי הפנימו את חומרת העבירות בהן הודו והורשעו.

28. התרשמתי מדברי הנאשם 2, כי בפניי אדם חיובי וערכי אשר חרף העובדה שנכשל מבחינה כלכלית ונקלע לביצוע העבירות בהן הורשעו הוא והנאשמת 1, הוא עושה מאז ועד היום כל שלא ידו על מנת לתקן את הליקויים, דבר שכרוך בממון רב מאוד, אך לפני הכל נובע מרצון כן מצדו לכפר באופן ממשי על מעשיו ומחדליו, גם במחיר אישי כבד מאוד.

29. הנאשם מצוי בהליכי פשיטת רגל, אך במטרה לשקם את עצמו ואת עסקיו, שב והקים ביחד עם רעייתו עסק חדש, שבו הוא מעסיק את כל העובדות שעבדו אצלו במסגרת הנאשמת 1, וזאת, לדבריו, על מנת שהן לא תגשנה תביעות חוב במוסד לביטוח לאומי, דבר שהיה פוגע בזכותן לקבל את מלוא הכספים שלהם הן זכאיות בנוסף להכבדה הבלתי נמנעת על הקופה הציבורית.

30. דבריו של ב"כ המאשימה, כי הוצגו בפניו האישורים המתאימים המאשרים כי הנאשם 2 אכן פועל לתיקון המחדלים, חייזו בי את ההכרה כי בפניי נאשם שראוי בנסיבות העניין, למלוא ההתחשבות ולחריגה ממתחם הענישה לקולא, וזאת לנוכח הצעדים הממשיים שהוא עשה ועדיין עושה בדרך לשיקום כלכלי מלא.

31. ביחס לעבירה המיוחסת לנאשם 2 בלבד, נחה דעתי, כי מדובר בעיכוב בהעברת החומרים שנתבקשו שנבע מהאנדרלמוסיה שבה הנאשמת 1 היתה שרויה באותה עת. דבריו של הנאשם 2, לפיהם הוא זה שמסר את כל החומר למפקח, לא נסתרו. בנוסף, נסיבותיו האישיות, כפי שפורטו בטיעוניו לעונש, והעובדה שהוא מצוי בהליכי פשיטת רגל, הובילו למסקנה, כי סכום הקנס שיוטל עליו ועל הנאשמת צריך להיות נמוך במיוחד, וזאת על מנת שהליך השיקום בו הם נמצאים לא ייפגע, במיוחד לאור העובדה שכיום הנאשמת 1 מעסיקה את כל העובדות שעבדו בשירותה ערב הקריסה הכלכלית.

32. מבלי להמעיט מחומרת העבירות בהן הורשעו הנאשמים על פי הודאתם, סבורני כי נסיבותיו המיוחדות של תיק זה, שבאות לידי ביטוי בעיקר באופן התנהלותו של הנאשם 2, באופן אישי וכמנהלה של הנאשמת 1, שיתוף הפעולה עם הרשויות, נטילת האחריות המלאה על מעשיו ומחדליו, גילו ונסיבות חייו, כל אלה יש בהם כדי להוות סיבה מוצדקת לחריגה ממתחם הענישה.

33. על יסוד כל האמור לעיל, הנני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשמת 1

בגין אי העברת סכומים שנוכו משכרו של עובד למי שיועדו תוך 30 יום מהיום שבו רואים את השכר כמולן - עבירה לפי סעיף 25א (א), ביחד עם סעיף 25ב (ג) לחוק הגנת השכר, תשי"ח - 1958
₪ 56,500;

הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים, שווים ועוקבים, כשהראשון ביום 01.01.15 ויתר תשעת התשלומים ביום הראשון לכל חודש.

הנאשם 2

בגין עבירה של הפרעה למפקח בשימוש בסמכויותיו, עבירה על סעיפים 3(4), 36(א)(1) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954 ₪ 5,000.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים, שווים ועוקבים בסך 1,000 ₪ כל אחד. מועד תשלומו של התשלום הראשון - 01.01.15 ויתר ארבעת התשלומים ביום הראשון של כל חודש.

לא ייפרע אחד מהתשלומים במועדו (ביחס לכל אחד מהנאשמים), תעמוד מלוא יתרת הקנס הבלתי נפרעת לפירעון מיידי.

34. הנאשם 2 יחתום, בשמו ובשם הנאשמת 1, על התחייבות להימנע מביצוע כל אחת משתי העבירות בהן הם הורשעו למשך 3 שנים מהיום. ההתחייבות של הנאשמת 1 בגין העבירה בה הורשעה תועמד על סך של 1,130,000 ₪ (מליון מאה ושלשים אלף ₪) ואילו ההתחייבות של הנאשם 2 תועמד על סך 28,800 ₪.

35. בהיעדר חתימה על ההתחייבויות הנ"ל, ייעצר הנאשם 2 למשך 45 יום.

36. על הנאשם לפנות למזכירות בית-הדין על מנת לחתום על התחייבויות כאמור, ועל מנת לקבל שוברים לתשלום הקנס.

37. ההתחייבויות החתומות תוגשנה ע"י הנאשם 2 לתיק בית הדין בתוך 30 יום מהיום.

זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 45 ימים ממועד קבלת גזר הדין.

בהתאם להסכמת הצדדים, גזר הדין ישלח אליהם בדואר.

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ה, 03 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.